

Mani kaitina poga.

Kas ir brīvība? Kā ir būt brīvam? Vai cilvēks var būt brīvs? Es redzu divas brīvības: viena ir satverama un saskatāma, bet otra – kā vējš, to var tikai sajūst, bet ne redzēt, ne pieskarties. Brīvība ir neaptverams lielums, tas ir plašums; brīvību ir daudz.

Kāds teiks, ka brīvs var būt ikviens. Brīvs cilvēks ir neatkarīgs, patstāvīgs un pašapzinīgs. Cilvēks var būt brīvs garā. Mēs varam brīvi domāt, sapņot, cerēt un ilgoties, dzīvot neatkarīgi no citu viedokļiem vai uzskatiem. Varam fiziski un juridiski būt nesaistīti ar likumiem un attiecībām, būt brīvi no jebkādām saistībām.

Tomēr mēs neesam un nevaram būt pilnīgi brīvi. I.Ziedonis raksta: “Maz brīvības, daudz pogu. Viss ir piešūts.” Dzīvē viss ir saistīts, katra darbība, katra parādība, vārds, arī mēs. Nekas pasaulē nav viens, viens nespēj izdzīvot un funkcionēt, nekas nesastāv no kaut kā viena. Mēs esam “piešūti”, jau mātes vēderā atrazdamies, un “piešūti” arī aizejam no šīs pasaules. Tad kur paliek brīvība?! Tā paliek vārdam, domai un sapnim.

Mēs varam tikai uzmanīties no tā, kas mūs “piešuj”, izvēlēties, kuram to ļaut darīt. Bieži vien tas notiek nekontrolēti, piespiedu vai pūļa efekta rezultātā. Mēs neesam brīvi, bet esam brīvi izvēlēties. Jā, šai pasaulē vienmēr ir izvēle, un no tās nevajag bēgt vai bīties.

Mēs neesam radīti, lai būtu brīvi, jo brīvs ir brīvs no itin visa – domām, jūtām, drēbēm, mantām -, bet cilvēks tāds nav un nevar būt!